

[Gade]

rette modstrid mellem de forslag, som miljøkommissæren arbejder på at få vedtaget, og det juridiske grundlag, der ligger i traktaten. Det bliver med andre ord svært at gennemføre de miljøbestemmelser, som jeg vil støtte EF-kommissæren i at få gennemført.

Miljøafgifter er nævnt i diskussionen. Det er svært at lave en CO₂-afgift, når det er undtaget flertalsafgørelse.

Den sociale dimension er svag, og der opstår betydelig tvivl om, hvorvidt hele aftalesystemet kan opretholdes. For SF er det afgørende at sikre både en stærk social dimension, og at det danske aftalesystem kan opretholdes.

En række nye områder inddrages nu i EF. På det retlige område sker der en del med brede formuleringer. Vi ønsker et bredt europæisk samarbejde om indvandring og flygtningeforhold, forudsat at det bygger på enstemmighed, og at det ikke betyder en indskrænkning i Danmarks i forvejen meget restriktive politik over for flygtninge og indvandrere. Netop derfor er SF modstander af, at dette samarbejde skal kunne inddrages direkte under Romtraktaten gennem den procedure, som er beskrevet i relation til artikel 100 c. Det samme gælder hele visumområdet, hvor vi fortsat ønsker enstemmighed. Vi ønsker ikke EF omdannet til et lukket fort, hvor de åbne indre grænser erstattes af mere lukkede og vanskelige grænser mellem landene, EF-landene og landene udenfor.

På uddannelsesområdet udvides mulighederne for flertalsafgørelse, og der opstår en usikkerhed om, hvad EF-traktaten reelt kan beskæftige sig med. Hvor langt kan man gå inden for uddannelsesområdet? På den ene side kan EF med flertallet vedtage såkaldte tilskyndelsesforanstaltninger, samtidig beskriver man, at der ikke kan være tale om harmonisering. Her er måske et af de områder, der kan forklare de tyske delstaters store tvivl om unionstraktaten. De har de samme interesser, som burde være Danmarks, at fastholde ret til selv at bestemme på sådanne vitale områder.

Den danske regerings erklærede politik var at få kultur ind i traktaten for at beskytte kulturområdet over for det indre marked. Det var en tiltalende tanke, men det mål er ikke blevet nået. I stedet har vi en traktat, hvor der faktisk henvises til handels- og konkurrencevilkår i forbindelse med muligheder for statsstøtte på kulturområdet.

SF var uenig med regeringen og Socialdemokratiets forhandlingslinier i memorandummet, når det gjaldt opbygningen af Den Økonomiske og Monetære Union. Men på en lang række andre områder støttede SF den formulerede politik, f.eks. i kravet om offentlighed i EF, åbne ministerrådsmøder. Jeg har hørt, at udenrigsministeren har talt imod dem. Så har vi da ikke stor tillid til, at udenrigsministeren har forhandlet seriøst for at få åbne ministerrådsmøder. Vi har støttet, at der ikke skulle være flertalsafgørelser i udenrigspolitikken, og vi har sluttet op om kravet om, at forsvarspolitik ikke skulle inddrages. På disse områder ligger resultatet milevidt fra memorandummet, og vi undrer os over, at et flertal af de partier, der støttede memorandummet, bakker op om forhandlingsresultatet.

Hr. Gert Petersen vil herefter fremlægge SF's synspunkter på området omkring forsvarspolitisk samarbejde.

Gert Petersen (SF):

I regeringens memorandum forud for unionsforhandlingerne kunne man læse følgende: »Regeringen afviser, at det europæiske, politiske samarbejde kommer til at omfatte et forsvarspolitisk samarbejde, herunder oprettelse af fælles militære styrker.«

Det var klogt sagt, og det var stærkt sagt. Det er, som jeg tidligere har nævnt, den eneste gang i memorandummet, at ordet afviser bliver anvendt.

Men i traktaten har regeringen sagt ja til »udformningen på langt sigt af en fælles forsvarspolitik.« Om det så munder ud også i et egentligt fælles forsvar, er endnu ikke fastlagt. Men den fælles forsvarspolitik vil Danmark være forpligtet til fra det øjeblik, traktaten er ratificeret af alle 12. Sandsynligvis indløses forpligtelsen allerede i 1996, hvor der ifølge traktaten kan foretages en revision af det forsvarspolitiske afsnit. Og så er det meddelt, at samme år vil også Vestunionen revidere sine bestemmelser. Dermed kommer jeg til Vestunionen, som ikke er omtalt i regeringens memorandum, og man hører jo ofte, at unionstraktaten har intet eller næsten intet med Vestunionen at gøre. Overhovedet er der jo en tendens til at nedtone alle disse problemer. Jeg bemærkede, at vi havde hele to socialdemokratiske ordførere, og ingen af dem nævnte